

SOCIALISTIKO

ΕΙΚΩΝΑΣΗ

ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Σ.Ν.ΕΔΕΝ

6 ΤΟΥ Απρίλη

ΤΙΜΗ 50 μίλς

Αρ. Φύλλου 62

Στις αλλες σελίδες

- ΙΡΑΝ
- ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΤΗ ΜΕΓΑΛΗ ΒΡΕΤΤΑΝΙΑ
- ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΑΙΓΥΠΤΟΥ-ΙΣΡΑΗΛ
- ΚΟΙΝΟΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ ΚΑΙ Η ΠΕΚ.

Έξω από τα πλαισια των αποφάσεων του ΟΗΕ

ΟΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΒΑΛΝΤΧΑ·Ι·Μ

Οι τελευταίες δηλώσεις του Γενικού Γραμματέα του ΟΗΕ για το Κυπριακό ήταν για πολλούς αναπάντεχες. Γιατί ο κ. Βαλντχαϊμ με τα όσα είπε, βγήκε έξω από τα ψηφίσματα του ΟΗΕ, εξίσωσε τον επιδρομέα με το λαο της Κύπρου, υποστήριξε τον εδαφικό διαχωρισμό του νησιού και θεώρησε «λογικο» πως τα τουρκικα στρατεύματα πρέπει να αποσυρθουν μόνο όταν λυθεί ολόκληρο το κυπριακό πρόβλημα.

Η ηθική πλευρα του θέματος δεν είναι ουσιαστικη. Γιατί δεν μας ενδιαφέρει το ποιον του γενικου γραμματέα. Εκείνο που ενδιαφέρει πρώτιστα και πρέπει να ξεκαθαρίστει μια για πάντα μέσα στη συνείδηση του λαου της Κύπρου είναι το γιατί ο Γ. Γρ. έχει την ευχαίρια να μίλα με τον τρόπο που μίλησε καταπατώντας τα ίδια τα ψηφίσματα του ΟΗΕ.

Οι παράγοντες που επιτρέπουν στο Γ. Γρ. να δρα με τούτο τον τρόπο είναι πολλοί. Πρώτα πρώτα είναι η αδυναμία της Κύπρου σαν χώρας, που δεν κατάφερε ακόμα να δημιουργήσει εκείνες τις συμμαχίες που να καθιστουν την υπόθεση-της ισχυρη διεθνως. Ο δεύτερος λόγος είναι η επιρροη των Αμερικάνων και του NATO μέσα στον ΟΗΕ και κατ' επέχταση πάνω στον ίδιο τον Γεν. Γραμματέα.

Αλλα υπάρχουν και ουσιαστικότεροι λόγοι: Ότι δηλαδη η Κυπριακη πλευρα η ίδια επέτρεψε με τη στάση- της στο Βαλντχαϊμ να ξεχνα το πρόσφατο παρελθον της εισβολής και να παριστάνει τον δήθεν εμέτοχο αμερόληπτο διαιτητη που θα συμβιβάσει τα ενδιαφέρομενα μέρη.

Ενα πράγμα είναι φανερο: Πώς οι διάφοροι «χειρισμοί» και «έλιγμοι» που έγιναν ήταν λανθασμένοι. Η προσκόλληση στις συμφωνίες Μακαρίου - Ντενκτας του Μάρτη του 1977 δίδει έμμεσα το δικαιώμαστο οποιονδήποτε να κάνει τέτοιου είδους δηλώσεις όπως εκείνες του Βαλντχαϊμ. Αν δηλαδη η κυπριακη πλευρα η ίδια δηλώνει την πρόθεση-της για συμβιβασμούς που είναι άγνωστο σε ποια αποτελέσματα θα καταλήξουν, δεν είναι καθόλου περιέργο να γίνεται εκμετάλλευση της πρόθεσης τούτης από το Γεν. Γραμματέα του ΟΗΕ.

Τούτο έχει βέβαια βαθύτερες προεχτάσεις. Η μη ορθη διοργάνωση ενος αγώνα, η δημιουργία κλίματος ηττοπάθειας και συμβιβασμου διευκολύνουν αφάνταστα τους διάφορους καλοθελητες που επιδιώκουν την καταβαράθρωση της κυπριακης υπόθεσης.

Η ιδρυση της λαϊκης πολιτοφυλακης κάτω από το λαϊκο έλεγχο είναι απαραίτητη προϋπόθεση για την άμυνα του λαου, ελλήνων και Τούρκων, ενάντια στην επιδρομικη μανια-ιμπεριαλιστων και των πληρεξουσίων- του.

Η Κύπρος πρέπει να έχει τις δυνατότητες για να δημιουργήσει ένα ισχυρο αγώνιστικο μέτωπο. Οι δομες πρέπει να αλλάξουν. Οι προσανατολισμοι της εξωτερικης πολιτικης πρέπει ν' αλλάξουν. Ολοι εκείνοι που προπαγανδίζουν υπερ απαράδεχτων λύσεων πρέπει να απομανωθουν αποτελεσματικα.

Ορισμένα πράγματα έχουν γίνει πια ξεκάθαρα. Στον Βαλντχαϊμ πρέπει άμεσα και δημόσια να γίνει οξεία κριτικη. Να καταδειχθη πως ο κυπριακος λαος δεν είναι διατεθειμένος να προσυπόγραψει ο ίδιος την καταδίκη-του.

Ολοι συναισθάνονται ότι κάτι δεν πάει καλα. Οι δηλώσεις Βαλντχαϊμ συμβολίζουν σήμερα μια πραγματικότητα ή καλύτερα ενα δίλημμα: Πως μόνο δύο δρόμοι υπάρχουν, εκείνος της υποταγης κι εκείνος του αγώνα. Οι δηλώσεις Βαλντχαϊμ έχουν χάνει ξεκάθαρο πως δεν υπάρχουν μέσες λύσεις. Δεν είναι νοητο να γίνεται αναφορα στα ψηφίσματα, ενω από την άλλη να γίνονται λάβαρο οι συμφωνίες Μακαρίου - Ντενκτας. Ούτε είναι νοητο να συντηρούνται δομες οικονομικες και κοινωνικες που παράγουν το κλίμα του συμβιβασμου.

Οι δηλώσεις Βαλντχαϊμ είναι ίσως ένα από τα τελευταία σήματα. κινδύνου.

Χρειάζονται ριζικες αλλαγες.

Χρειάζεται ενα μεγάλο και συνεπες όχι στους ιμπεριαλιστες σε όλα τα επίπεδα, στο οικονομικο και το πολιτικο.

Τουρκοκυπριακων μαχινων και. Ήχο εξουδετερώσουν αποτελεσματικα τη δύναμη εκείνων που επιδιώκουν ανοιχτα πια την πληρεξουσίων- του.

Χρειάζονται προ πάντων αλλαγες στις κοινωνικο- οικονομικες δομες που θα κερδίσουν την εμπιστοσύνη των

ΟΧΙ ΣΤΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΑΙΓΥΠΤΟΥ-ΙΣΡΑΗΛ

Απο την εκδήλωση διαμαρτυρίας ενάντια στη συμφωνία Αιγύπτου Ισραηλ, που έγινε στην Κύπρο. Την εκδήλωση οργάνωσαν Επιτροπη Αλληλεγγύης στην Παλαιστίνιακη Επανάσταση και η Επιτροπη Αλληλεγγύης στους Αραβικους Λαους. Ελαβαν μέρος η ΕΔΕΝ, ΕΔΟΝ, Ε.Ν.ΠΕ, ΝΕΔΗΚ και ΠΟΦΝΕ.

Μετα την Καταψήφιση της Εργατικης Κυβέρνησης

ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΤΗ ΒΡΕΤΤΑΝΙΑ

Με μια ψήφο διαφορά η Εργατικη κυβέρνηση της Βρεττανίας απέτυχε να πάρει ψήφο εμπιστοσύνης στη βουλή. Ήτσι ο πρωθυπουργός Κάλλαχαν υπέβαλε την παραίτηση-του στη Βασίλισσα ορίζοντας τις 3 του Μάη σαν ημέρα διεξαγωγής των εκλογών. Εναντίον της Κυβέρνησης ψήφισαν οι Συντηριτικοί, οι Φιλελεύθεροι, οι Σκωτσέζοι Εθνικιστες και οι Βορειο-Ιρλανδοι Συντηριτικοί. Οι Ουαλλοι Εθνικιστες μετα απο παζαρέματα με την Κυβέρνηση ψήφισαν υπερ-της χωρις αυτο να την σώσει.

Η Εργατικη Κυβέρνηση έχασε την απόλυτη πλειοψηφία όταν πέρσι έχασε δύο έδρες σε αναπληρωματικες εκλογες. Σαν Κυβέρνηση μειοψηφείας κρατήθηκε πότε παζαρέυοντας, την υποστήριξη του ενος ή του άλλου μικρου κόμματος, πότε γιατι οι αντίπαλοι της δεν τολμούσαν να διακινδυνέψουν νέες εκλογες. Στη ρίζα ωστόσο της επιβίωσης-της βρισκόταν η κρίση που περνα ο καπιταλισμος στη Βρεττανία.

Η κρίση του Βρεττανικου καπιταλισμου δεν είναι καθόλου παροδικη. Οι επενδύσεις στη βιομηχανία μειώθηκαν απο 4.200 λ. εκατομμύρια το 1970 σε 3.500 λ. εκατομμύρια το 1975, 3.350 λ. εκατομμύρια το 1976, 3.500 λ. εκατομμύρια το 1977 και 3.800 λ. εκατομμύρια το 1978. Κι αυτο παρα το γεγονος ότι τα κέρδη των επιχειρήσεων σημειώσαν αύξηση 29% το 1976 φτάνοντας τα 7.400 λ. εκατομμύρια και άλλα 45% το 1977 φτάνοντας τα 10.750 λ. εκατομμύρια. Ακόμα σύφωνα με τον υπουργο οικονομικων Ντένις Χέλι η Βρεττανία έχει το χαμηλότερο επίπεδο μεροκαμάτων και το ψηλότερο επίπεδο επιδοτήσεων σε επιχειρήσεις απο όλες τις ανεπτυγμένες χώρες του κόσμου.

Παρ' όλα αυτα η Βρεττανικη βιομηχανία δεν μπορει να συναγωνιστει τις βιομηχανίες των άλλων χωρων. Βασισμένη σε απαρχαιομένο εξοπλισμο έχει πολυ χαμηλη παραγωγικότητα σε σύγκριση με την υπόλοιπη Ευρώπη. Οι Βρεττανοι κεφαλαιοκράτες δεν θέλουν να επενδύσουν τα τεράστια ποσα που χρειάζονται για την ανακαίνηση της βιομηχανίας και προτιμουν τις επενδύσεις που φέρνουν γρήγορο κέρδος. Ήτσι επενδύουν στο εξωτερικο, στις υπηρεσιες, στη κερδοσκοπια, στη γη.

Γιαν' αυξήσουν τα κέρδη τους οι κεφαλαιοκράτες στρέφουν τις προσπάθειες τους στη μείωση του βιωτικου επιπέδου της εργατικης τάξης. Σ' αυτη την προσπάθεια βρίσκουν σοβαρο εμπόδιο την μεγάλη δύναμη των συντεχνιων. Γι' αυτο εδω και χρόνια γίνεται μια μεγάλη καμπάνια ενάντια στις συντεχνιες με στόχο τον περιορισμο της δύναμης-τους. Κάτι τέτοιο δεν είναι καθόλου εύκολο. Η προηγούμενη Συντηρητικη

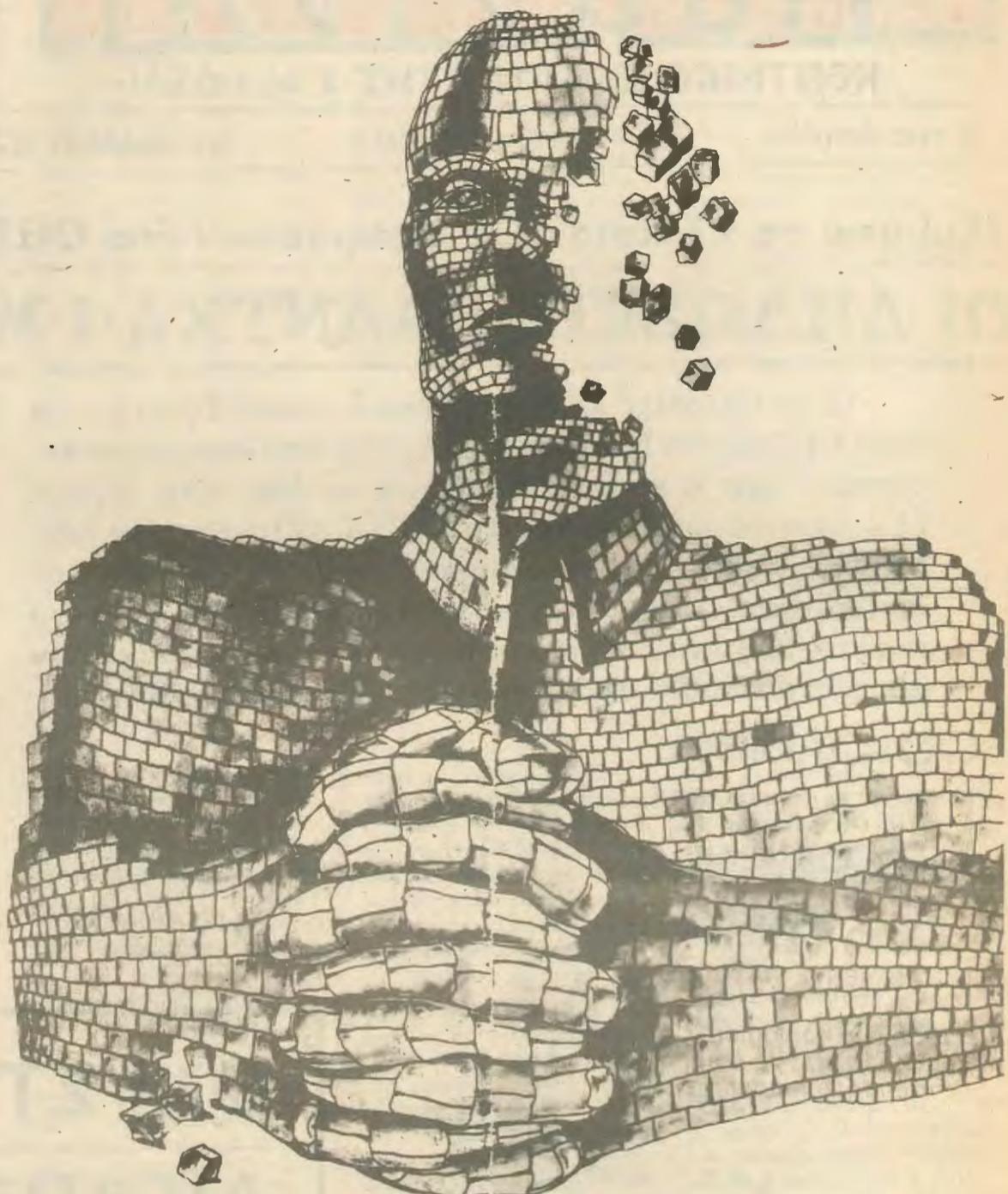
Κυβέρνηση του Έντουαρτ Χηθ αποπειράθηκε να συγχρουστει με τις συντεχνιες αλλα κατέρρευσε άδοξα όταν η απεργια των ανθρακωρύχων παράλυσε κυριολεκτικα τη Βρεττανία. Η Εργατικη Κυβέρνηση που άκολούθησε συμφώνησε με τις συντεχνιες το «Κοινωνικο Συμβόλαιο» που, πρόβλεπε τον περιορισμο των αυξήσεων στα μεροκάματα, τη συγκρατηση των τιμων και την επέκταση των κοινωνικων υπηρεσιων.

Το «Κοινωνικο Συμβόλαιο» όπως ήταν φυσικο περιοριστηκε μόνο στο πρώτο του σκέλος. Αντίθετα οι τιμες συνέχισαν ν' αυεβαίνουν και οι κοινωνικες δαπάνες μειώνονταν επαναλημμένα. Οι εργάτες αφού μάταια περίμεναν να περάσουν οι «δύσκολες μέρες» άρχισαν και πάλι να ρίχνονται στον αγώνα. Όσο η Εργατικη Κυβέρνηση μπορούσε να τους συγκρατει η αστικη τάξη την άφηνε να κυβερνα γιατι ήξερε πως οποιαδήποτε άλλη λύση θα σήμαινε επικινδυνη γι' αυτην σύγκρουση.

Στις αρχες του χρόνου μια σειρα απο απεργιες έσπασαν τα κυβερνητικα πλαισια για 5% μάξιμου αυξήσεις και η πολιτικη της συγκράτησης των εργατων δεν είχε πια καμμια πραχτικη εφαρμογη. Απ' αυτη τη στιγμη, η Εργατικη Κυβέρνηση ήταν άχρονη για την αστικη τάξη και έτσι πετάχτηκε σαν στιμμένη λεμονόκουπα.

Το θέμα του δημοψηφίσματος στη Σκωτια δεν ήταν παρα η αφορμη για την επίθεση των αστων. Το αποτελεσμα του δημοψηφίσματος ήταν υπερ της δημιουργιας σκωτσέζικης Εθνοσυνέλευσης αλλα δεν εξασφάλισε το αναγκαιο 40% των εκλογων για την αυτόματη υλοποίηση-της. Οι Σκωτσέζοι Εθνικιστες ζήτησαν απο την Κυβέρνηση να συστήσει την Εθνοσυνέλευση και όταν ο Κάλλαχαν ζήτησε να παγοποιηθουν διακομματικες διαβούλευσεις οι Σκωτσέζοι Εθνικιστες έθεσαν θέμα εμπιστοσύνης. Η ειρωνεια είναι πως οι Συντηρητικοι δεν υπήρξαν ποτε θιασώτες της δημιουργιας Σκωτσέζικης Εθνοσυνέλευσης!

Οι πιθανότητες για μια Εργατικη νίκη, στις εκλογες της 3ης του Μάη είναι πενι-

χρες. Με την πολιτικη που ακολούθησαν στην κυβέρνηση αποξένωσαν τις εργατικες μάζες να κερδίσουν κανένα. Μια Συντηρητικη νίκη θα σημάνει την αρχημιας έντονης ταξικης σύγκρουσης απο την οποια είναι αμφιβολο άν. η άρχουσα τάξη βγει κερδισμένη. Μια άλλη γραμμη προπαγάνδας της άρχουσας τάξης στρέφεται προς τη σύμπτηση ενος μεγάλου συνασπισμου που να μπορει να χτυπήσει τη δύναμη των συντεχνιων. Αυτη είναι η βασικη γραμμη προπαγάνδας των Φιλελευθέρων που φαίνονται να κερδίζουν κάποιο έδαφος. Σε αναπληρωματικες εκλογες που έγιναν μόλις μερικες μέρες πριν την ήττα της Κυβερνήσεως κέρδισαν μια «ασφαλη» Εργατικη έδρα με 8000 πλειοψηφεια. ενω ο Συντηρητικος υποψηφιος έχασε τον παράβολο του. Φυσικα τέτοια τεράστια μετατόπιση ψηφοφόρων είναι απιθανο να συμβει σε πολλες εκλογικες περιφέρειες. Ομως μια σημαντικη αύξηση των Φιλελευθέρων βουλευτων θα τους μετατρέψει σε καθωριστικο παράγοντα μέσα στο κοινοβούλιο πράγμα που θα δώσει κάποια ανακούφιση στον Βρεττανικο καπιταλισμο.

Οι εκλογες της 3ης του Μάη παρουσιάζουν περισσότερο ενδιαφέρον απ' ότι φαίνεται εκ πρώτης όψεως. Πολλα θα εξαρτηθουν απο την προεκλογικη γραμμη του Εργατικου κόμματος. Η μόνη ελπίδα για Εργατικη επικράτηση βρίσκεται στο αν έστω και τώρα το Εργατικο κόμμα πρωθήσει όπως είπε ο ιδιος ο Κάλλαχαν «ένα τολμηρο σοσιαλιστικο πρόγραμμα». Ωστόσο η μέχρι σήμερα πολιτικη του Κάλλαχαν δεν αφήνει πολλα περιθώρια αισιοδοξιας.

**ΔΙΑΒΑΖΕΤΕ
ΚΑΙ
ΔΙΑΔΙΔΕΤΕ
ΤΗ
ΣΟΣ. ΕΚΦΡΑΣΗ**

Το πρόβλημα με την ιδέα

Η ΙΣΛΑΜΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΑΝΙΚΑΝΗ ΝΑ ΛΥΣΕΙ ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΩΝ ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΩΝ

Την πρώτη τ' Απρίλη το Ιραν ανακηρύχτηκε και «επίσημα» Ισλαμική Δημοκρατία μετά τα αποτελέσματα του «δημοψήφισματος» στο οποίο οι Ιρανικες μάζες ρωτήθηκαν και ψήφισαν μπροστά στα μάτια των αξιωματούχων της κυβέρνησης αν θέλουν ή όχι την Ισλαμική Δημοκρατία.

Η νέα αυτή δημοκρατία - όπως τονίσαμε και σε προηγούμενα άρθρα - αντιμετωπίζει μια σειρά από σοβαρά προβλήματα που φαίνεται από τη φύση της ανίκανη να λύσει. Τα τελευταία αιματηρά γεγονότα στις περιοχές των Κούρδων και μετα των Τουρκομάνων, στα οποία εκατοντάδες άτομα σκοτώθηκαν, δείχνουν ότι το πρόβλημα των εθνικών μειονοτήτων θα είναι ένα από τα σοβαρώτερα προβλήματα που απειλούν τη σταθερότητα του νέου καθεστώτος, δύοπις έγκαιρα πρόβλεψη η Σ.Ε.

Το πρόβλημα μεγεθύνεται αν λάβουμε υπόψη ότι μόνο τα 50.2% του Ιρανικού πληθυσμού έχουν την Περσική σαν μητρική γλώσσα. Το υπόλοιπο μέρος του πληθυσμού αποτελείται από πολλές εθνικές μειονότητες με αρκετές εθνικές, θρησκευτικές, γλωσσικές και άλλες διαφορετικές. Η πιο μεγάλη μειονότητα είναι οι Αζερμπαϊζάνοι (20.6%) που ακολουθούνται κατά μέγεθος από τους Κούρδους (5.6%), τους Βελουχιστές (2.3%), τους Αραβες (2%), τους Τουρκομάνους (1.7%) και άλλους.

Το γεγονός, ασφαλώς, και μόνο της ύπαρξης διαφορετικών μειονοτήτων με διαφορετικά χαρακτηριστικά δεν αποτελεί δε αυτόματα σοβαρό κοινωνικό και πολιτικό πρόβλημα.

Το πρόβλημα όμως πάσης έχει εκρηκτικές διαστάσεις όταν στην εξουσία βρίσκεται μια αδύνατη, αστική κυβέρνηση που κατέχεται από σωβινιστικές και Θρησκευτικές προκαταλήψεις και επιδιώξεις που μπαίνουν εμπόδιο στην επίλυση των κοινωνικοοικονομικών προβλημάτων και την επίτευξη των πολιτιστικών και εθνικών επιδιώξεων των μειονοτήτων.

Βέβαια το εθνικό ζήτημα στο Ιραν δεν το δημιουργήσει το νέο καθεστώς. Είναι ένα πρόβλημα που υφίσταται για δεκάδες χρόνια (ειδικά το κουρδικό). Οι εθνικές μειονότητες όμως που αγωνίστηκαν κι αυτές για να διώξουν τον καταπιεστη δικτάτορα Σάχη, απάζοντας στη μάχη και χιλιάδες δόπλα, φάνηκαν αποφασισμένες να εντείνουν τον αγώνα για τα εθνικά - τους δικαιώματα. Ανακατέχονται ακόμα από μεγάλη δυσπιστία στο νέο καθεστώς που επιβε-

βίζει στην εθνική κυβέρνηση.

Καμμια αστική ή Θρησκευτική κυβέρνηση δεν είναι ικανη να εξασφαλίσει την ενότητα των μειονοτήτων σ' ένα ενιαίο κράτος. Μόνο σ' ένα σοσιαλιστικό κράτος όπου εξαλείφονται οι διαφορές με βάση τη θρησκεία και τη γλώσσα και εξασφαλίζονται όλα τα δικαιώματα πολιτιστικά μα και κοινωνικό - οικονομικά — όλων των μειονοτήτων είναι δυνατη η ειρηνική συνύπαρξη και συνεργασία-τους.

Αρχικά υπήρξε έντονη η αντίθεση των αραβικών χωρών στο σύνολο - τους στην σύμφωνια Αιγύπτου Ισραήλ. Μια σύμφωνια που αποκλείει τόσο τη δημιουργία Παλαιστινιακού κράτους όσο και την επιστροφή, των κατεχομένων εδαφών και του ανατολικού τομέα της Ιερουσαλήμ. Ακόμα και η

Ιορδανία και η Σαουδική Αραβία δύο από τα πιο αντιδραστικά κράτη έδειξαν κάποια διάθεση για την δημιουργία ενος μετώπου απόρριψης πιεση πάνω στο Ισραήλ κατα τα τελευταία των διαπραγματεύσεων στην υπογραφή χωριστικής Ισραηλινο-Αιγυπτιακής συμφωνίας. Πρέπει τώρα να δούμε και τες επιπτώσεις που είχε στον υπόλοιπο αραβικό κόσμο η υπογραφή αυτής της συμφωνίας και ειδικά την αντίδραση της Οργάνωσης για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης.

Οι αριστερες επαναστατικες οργανώσεις που τηρησαν αποχή από το Χομεΐνικο δημοψήφισμα — σίγουρα γνωρίζουν καλα το επαναστατικο δυναμικο που περικλειει το εθνικο ζήτημα στο Ιραν.

Οι μόνοι γνήσιοι σύμμαχοι των εθνικών μειονοτήτων δεν μπορει από τα πράγματα να είναι άλλοι από τις δυνάλμεις εχείνες που αγωνίζονται

για την ολοκλήρωση της Ιρανικης επανάστασης με το σοσιαλιστικο μετασχηματισμο της κοινωνίας και την εξάλειψη κάθε μορφης καταπίεσης και εκμετάλλευσης.

Απο την άλλη οι δυνάμεις αυτες είναι πολύ δύσκολο να νικήσουν χωρις την συμπαράσταση των εθνικών μειονοτήτων. Όσο πιο γρήγορα αναλυθει και τοποθετηθει το εθνικο ζήτημα στα σωστα του

πλαισια απο τις επαναστατικες δυνάμεις τόσο μεγαλύτερη και έγκαιρη θα είναι η ώθηση που θα πάρει ο αγώνας της εργατικης τάξης για την κατάληψη της εξουσίας του Ιραν (μετατρέποντας την ανωκήρυξη της χώρας σε Ισλαμικη Δημοκρατια απο τον Χομεΐνι την πρώτη τ' Απρίλη ένα απλο κι ασήμαντο πρωταπριλιατικο φέμα).

Για τις σημφωνίες Αιγύπτου - Ισραηλ

ΕΝΤΟΝΗ ΑΝΤΙΔΡΑΣΗ

και της Συρίας.

Σήμερα η Σαουδικη Αραβια μια χώρα κλειδι στο μεσανατολικο απο τη μια κατηγορα έντονα το καθεστως Σαντατ για την συμφωνια, ενω ταυτόχρονα συνεχίζει την τεράστια οικονομικη βοήθεια- της προς την Αιγύπτο. Η Σαουδικη Αραβια δεν μπορει να έχει πολιτικα συμφέροντα που συγκρούονται με τις συμφωνίες Σαντατ Μπεγκιν. Πρώτη, το καθεστως Σαντατ εξυπηρετει τα τοπικα συμφέροντα της Σαουδικης Αραβιας και οποιοδήποτε άλλο καθεστως στην Αιγύπτο πιο προοδευτικο δεν θα άρεσε στην Σαουδικη Αραβια. Δεύτερος λόγος. Η Σαουδικη Αραβια ακολουθει μια εξωτεριη πολιτικη πλήρης ταύτισης με την Αμερικη και την Δύση.

Ο ρόλος της Σαουδικης Αραβιας δεν μπορει λοιπον να συνέχεια στην 7η σελιδα .

**Παρουσίαση βιβλίου
ΣΩΣΤΗ ΔΗΜΟΤΙΚΗ
του Μεσηβρινού**

«Μικρος οδηγος για τη σωστη χρήση της Δημοτικης, απαραιτητος σε διλους όσοι χρησιμοποιουν δημόσια τον προφορικο ή το γραπτο λόγο, ιδιαίτερα στους δημοσιογράφους, δημόσιους λειτουργους, σπουδαστες, δάσκαλους, συγγραφεις».

Έτσι επιγραμματικα χαρακτηρίζεται η έκδοση τούτη των «Τετράδιων του Ρήγα», μιας εκδοτικης προσπάθειας που με την καθοδήγηση του Δάσκαλου Αντώνη Μυστακίδη — Μεσεβρηνου (για να χρησιμοποιήσουμε δικατο λόγια): «... άρχισε το 1968.. και σήμερα εντάσσεται στο κέντρο του αγώνα για τη σωτηρία της Κύπρου, χωρις όμως να παραμελήσει τη γενικότερη πνευματικη καλλιέργεια του Λαου, που κι αφτη αποτελει μέρος του αγώνα για την επιβιώση. Αφτο σημαίνει ότι η προσπάθεια-μας θα καρποφορήσει, άμα τη δεχτούμε ως αποστολη στην υπηρεσία του Λαου και τη στιγμη αφτη ειδικότερα στην υπηρεσία της Κύπρου».

Απο τα προλεγόμενα σημειώνουμε τα πιο κάτω:

«... 1976 ... χρόνια που μια συντηρητικη κυβέρνηση, στο πείσμα της ιδεολογικης-της παράδοσης, αναγνώρισε επίσημα τη φυσικη λαλια του Λαου ... 150 χρόνια ... τόσα και παραπάνω χρειάστηκε η ελληνικη άρχουσα τάξη, για να παραδεχτει τη λαλια του Λαου, αδιάφορο ποια στάθηκαν τα πραγματικα ελατήρια και οι πραγματικες πρόθεσες της κυβέρνησης που θεσπισε τη γλωσσικη αλλαγη ..γιατι η καθυστέρηση εκατον πενήντα χρόνων δε μπορει, βέβαια, να λογαριαστει αθωα ιστορικη λεπτομέρεια. Το πολύχρονο και οδυνηρο καθεστως του γλωσσικου διχασμου, που αφτη κατάργησε, είναι έργο της άρχουσας τάξης, που η ίδια εκπροσωπει, και της Εκκλησίας ... το ιστορικο φαινόμενο του γλωσσικου διχασμου τυπικα έπαψε να υπάρχει και η καθαρέβουσα έφυγε απο τη μέση έμειναν όμως οι συνέπειες: το χάσμα που αφτη άνοιξε και η σύγχιση που ξεπήδησε απ αφτη και που δεν είναι μόνο γλωσσικη...»

Εκείνο που πολυ μας ενδιαφέρει είναι ότι οι συνέπειες του γλωσσικου διχασμου προβάλλουν σήμερα συγκεκριμένα προβλήματα προσαρμογης καθως και προβλήματα γλωσσικης πρόνοιας που δεν είναι νέα, μα που τη στιγμη αφτη, μετό καθολικο άπλωμα της Δη-

μοτικης, παιρνουν μορφη οξύτερη και ζητουν τη λύση -τους...

α) η προσαρμογη (σωστότερα: η αφομίωση απο τη Δημοτικη) του αρχαιοτικου υλικου, που μας κληροδότησε η ωστα χτες παντοδύναμη καθαρεύουσα ... και β) η θεραπεια της φθορας, που απο τα χρόνια του μεσοπολέμου παθαίνει η ζωντανη λαλια, όχι μόνο απο τη γλωσσικη σύγχυση ή απο διάφορες ξενικες επιδρασες παρα και απο την έλλειψη γλωσσικης αγωγης. Με αφτη την προσπτικη μπαίνουμε στη νέα φάση του γλωσσικου. Και ακριβως για το λόγο αφτο δεν είναι άσκοπη κάποια κατατόπιση πάνω στο θέμα ...»

Η κατατόπιση που ακολουθει χωρισμένη σε πέντε, βασικα, ενότητες (λεξιλογικα, φθογγολογικα, μορφολογικα, συνταχτικα, μονοτονικη γραφη) και επίμετρο «... με τη σκέψη πάντα στις δυνατες μελλοντικες εξέλιξες ...» (με αναφορα στο αλφάβητο και πρόταση για συμπλήρωση - του, σημειώματα και εβρετήρια) συνθέτει μια χρήσιμη για τον καθένα μελέτη. Γραμμένη απλα με πλήθος παραδείγματα στοχέβει να γίνει χτήμα του Λαου που έχει τόση ανάγκη σωστης διαφωτισης και καθοδήγησης.

«... Σκοπος - του (σ.σ. του βιβλιου) α) να συντελέσει ώστε πλατύτερα να συνειδητοποιηθουν τα σημειρινα γλωσσικα-μας προβλήματα, επισημανοντες τις παρενέργειες που προκάλεσε το λογιατιστικο λαθρεμπόριο σε βάρος της λαλιας - μας και β) διατυπώνοντας τους απαραιτητους κανόνες χρήσης, και υποδειχνοντας ταφτόχρονα ορισμένες απόψεις για τις καλύτερες πιθανες λύσεις να βοηθησει μικρους και μεγάλους να κάνουν σωστη χρήση της μητρικης λαλιας. Ο συγγραφέας - του γλωσσικες εμπειριες ... ο μόχθος - του αφτο προσφέρεται με εφθύνη και λαχτάρα να αφελησει, όσο είναι δυνατο ...»

«... Τη στιγμη αφτη βρισκόμαστε σε αποφασιστικη καμπη, που ουσιαστικα είναι αφετηρια. Πρόκειται για νέο ανανεωτικο ξεκίνημα, που θα αποφασίσει, αν η γλωσσικη αλλαγη είναι συμπτωματικη, απλη αντικατάσταση μιας (υπηρεσιακης) γλώσσας με άλλη ή αποτελει οριακη αλλαγη βάθρου πνευβματικου, στροφη προς νέες προπτικες, όπου η γλώσσα θα λειτουργήσει ως μοναδικη πλαστουργικη δύναμη για μια πραγματικη αφογνωσια...»

ο αγωνιστης

**ΣΟΛΟΜΩΝ ΜΑΧΛΑΝΓΚΟΥ
ΘΥΜΑ ΤΟΥ ΡΑΤΣΙΣΜΟΥ**

Τους τελευταιοις μήνες γίνεται μια πλατεια καμπάνια σ' ολόκληρο το κόσμο για την διάσωση της ζωης του Νοτιοαφρικανου αγωνιστη Σόλομων Μάχλαγκουν, που καταδικάστηκε απο το καθεστως της Νοτιου Αφρικης σε θάνατο.

Πριν μερικες μέρες ορίστηκε η εχτέλεση του Μάχλαγκουν για την Παρασκευη 6 του Απριλη.

Ο πρόεδρος της ειδικης επιτροπης του ΟΗΕ κατα των φυλετικων διακρισεων κ. Λεσλι Χάρριμαν (Νιγηρια) κάλεσε όλες τες κυβερνήσεις όλου του κόσμου να προέλθουν σε υπεράσπιση του αγωνιστη αυτου.

Η έκκληση αναφέρει, ότι η πληροφορια πως η ζωη του Σόλομων Μάχλαγκου διατρέχει τον έσχατο των κινδύνων προκαλει την παγκόσμια φρίκη και τον αποτροπιασμο.

Στο μεταξυ, έκκληση για τη σωτηρια του Μάχλαγκου με το ιστορικο της εκδικητικης καταδίκης-του, δημοσιεύει και το Δελτιο Πολιτικων Καταδίκων με το τίτλο «Εμποδίστε την εχτέλεση του Σόλομων Μάχλαγκουν και με συνθήματα όπως «Στρατευθείτε για να απελευθερωθουν όλοι οι πολιτικοι κατάδικοι της Ν. Αφρικης» «Ξεσκεπάστε τις τρομοκρατικες μέθοδες του Μπόττα» «Η εξουσια στο λαο».

ΣΤΗ ΚΥΠΡΟ

Ο Πρόεδρος του Σοσιαλιστικου Κόμματος ΕΔΕΚ και γραμματέας της Διεθνους Επι-

τροπης Αλληλεγγύης για τους λαους της Νοτιας Αφρικης έστειλε τηλεγράφημα προς το Γ.Γ. του ΟΗΕ με έκκληση για επέμβαση για την ματαιωση της εχτέλεσης του Σόλομων Μάχλαγκουν. Τηλεγράφημα έστειλε επίσης και προς την κυβέρνηση της Νοτιου Αφρικης ζήτωντας την ματαιωση της εχτέλεσης.

Μιλώντας στη Σοσιαλιστικη Εκφραση ο Δρ. Β. Λυσσαρίδης είπε.

Σημείωση:

Το άρθρο γράφτηκε πριν απο την εκτέλεση του Μάχλαγκουν απο το ρατσιστικο καθεστως της Νότιας Αφρικης.

ΓΡΑΜΜΑ ΣΤΗΝ «Σ. ΕΚΦΡΑΣΗ»

Πριν διυ περιπου βδομάδες κυκλοφόρησε ένα φυλλάδιο που εξέδωσε μια «Ορθόδοξη Χριστιανικη ομάδα» με όνομα «Μάρκος Ευγενικος»;) με θέμα «το πρόβλημα της πολυτέκνου οικογένειας και η θέσης της Εκκλησίας έναντι αυτου». Το φυλλάδιο αυτο απέυθυνετο στην «εραν Σύνοδο της Εκκλησίας της Κύπρου» και την καλούσε να επιληφθει των φλεγόντων και ουσιωδων θεμάτων και όχι να ασχολείται με εποισιώδη και ανωφελη θέματα(;

Το ουσιώδες αυτο θέμα που τόσο απασχολει την «Χριστιανικη» αυτη ομάδα (που πιστεύω όλοι θα κατάλαβαν την ταυτότητα και τους σκοπους- τους), θέλει να γεννοβολουν οι γυναικες σαν τις κουνέλλες, να κάνουν παιδια πολλα (για τα ποιος θα τα θρέψει ξέχασαν να μας το γράψουν) να γίνουμε παραπάνω απο τους Τούρκους για να μην εξαληφτει το Εθνος), (....) Να πληθύνουν τα φτωχόπαιδα (διότι είναι ξεκάθαρο ποιοι θα εφαρμόζουν αυτες τις «συμβουλες») για να αυξήθουν οι εκμεταλλεύμενοι εργάτες καθως και οι στρατιώτες που θα σφαγιασθουν για μια εξαληφτει το Εθνος), (....) Να πληθύνουν τα φτωχόπαιδα (διότι είναι ξεκάθαρο ποιοι θα εφαρμόζουν αυτες τις «συμβουλες») για να αυξήθουν οι εκμεταλλεύμενοι εργάτες καθως και οι στρατιώτες που θα σφαγιασθουν για μια εξαληφτει το Εθνος), (....)

«Διυτυχως υπάρχουν και αντιχριστιανικες ιδεολογιες και προπαγάνδες προερχόμενες απο τους σιωνιστες Εβραιους του ούτω καλούμενου Οικογενειακου Προγραμματισμου, ως επίσης και άλλες ορθολογιστικης και υλιστικης προελεύσεως θεωριες, περι Γάμου τεκνογονιας. Αυτες οι κενες ιδέες προσβάλλουν, θλιβερον να είπωμεν και θεολόγους νεωτεριζοντες και καινοτομούντες ως επίσης και νεωτεριστας ιερωμένους ...

Πρέπει να συνειδητοποιήσωμεν ότι δεν είναι απλως δημογραφικο πρόβλημα, αλλα ουσιαστικη κρίση και να κινηθούμεν όλοι, κλήρος και λαός προς ανακοπη του κακου και αποτροπη του Εθνικου αφανισμου.

Η φυγοτεκνια και ολιγιτεκνια — 1—2—3 τέκνα — έχουν πλέον γενικευθει σε πόλεις και χωρια και μεταξυ των Θρησκευμένων και ακόμη και των ιερέων και ανωφελη θέματα(;

Δηλαδη με λίγα λόγια η «Ελληνοχριστιανικη» αυτη ομάδα (που πιστεύω όλοι θα κατάλαβαν την ταυτότητα και τους σκοπους- τους), θέλει να γεννοβολουν οι γυναικες σαν τις κουνέλλες, να κάνουν παιδια πολλα (για τα ποιος θα τα θρέψει ξέχασαν να μας το γράψουν) να γίνουμε παραπάνω απο τους Τούρκους για να μην εξαληφτει το Εθνος), (....) Να πληθύνουν

Ο ΑΝΤΙΑΠΟΙΚΙΑΚΟΣ

ΑΓΩΝΑΣ 1955- 1959

Συμπληρώθηκαν ήδη 24 χρόνια από την έναρξη του ένοπλου αντιαποικιακού αγώνα που έληξε το 1959 με την υπογραφή των συμφωνιών της Συρίχης και την δημιουργία της ανεξάρτητης Κυπριακής Δημοκρατίας. Μέχρι σήμερα κανένας αριστερός μελετητής δεν καταπιάστηκε σοβαρά με το θέμα (υπάρχει μόνο μια μικρη μελέτη του Γ. Κακογιάννη με τίτλο: Η ΑΚΕΛΙΚΗ ΗΓΕΣΙΑ ΚΑΙ Ο ΕΝΟΠΛΟΣ ΑΓΩΝΑΣ) ούτε ποτε αναλύθηκαν σε έκταση η συνθηματολογία, οι στόχοι και η προέλευση της αντιαποικιακής επανάστασης.

Αυτη η αποφασιστική για τις μετέπειτα εξελίξεις ιστορική περίοδος δεν ξεχάστηκε μόνο από την αριστερά αλλά και από το μεγαλύτερο κομμάτι της δεξιάς αφού το κυριότερο σύνθημα αυτών που ηγήθηκαν του αγώνα η Ενωση της Κύπρου με την Ελλάδα δεν εξέφραζε πια τους κύριους εκπροσώπους της εμπορομεσιτικής αστικής τάξης, που γοντευμένοι από την ίδεα ότι είχαν γίνει από την μια στιγμή στην άλλη, η κυριαρχη τάξη σ' ένα παρθένο τόπο που προσφερόταν για εκμετάλλευση, ρίχτηκαν με πάθος στη νέα- τους δουλειά: Την οργάνωση της καταλήστευσης του λαού, χωρίς την μεσολάβηση του Αγγλου αφέντη που στο παρελθόν επαίρετην μερίδα του λέοντος.

Ετσι ενώ από την «επίσημη» πλευρά η αναφορά στον αντιαποικιακό αγώνα έπαιρνε ένα ακίνδυνο μουσιακό χαρακτήρα με «εθνικά» μνημόδυνα και ετήσιους «πανηγυρικούς» η πατρότητα και η εκμετάλλευση της επανάστασης εμείνε στα χέρια της ακροδεξιας και της φασιστικής ηγεσίας και στη μνήμη ορισμένων που δεν μπορούσαν ή δεν ήθελαν αντιληφθούν την νέα τάξη πραγμάτων. Από την άλλη πλευρά η ηγεσία του ΑΚΕΛ μέσα στην αδυναμία - της να αναγνωρίσει τις «παλιές αμαρτίες» συνέχισε (και συνεχίζει) να καταδικάζει τον ένοπλο αγώνα εκείνης της

περιόδου με το γνωστό σλόγκαν ότι: κάθε φορά που ο χυπριακός λαός κατέφυγε στα όπλα αντιμετώπισε μόνο σύμφορες. Εδώ οφείλουμε να πούμε πως όταν ο αγώνας πήρε διαστάσεις και αγκαλιάστηκε από το σύνολο σχεδον του πληθυσμού, η ηγεσία του ΑΚΕΛ έδειξε κάποιες διαθέσεις αυτοκριτικής που έμειναν δύρια διαθέσεις και ξαχάστηκαν σύντομα.

Η ΑΥΤΟΠΕΠΟΙΘΗΣΗ ΤΩΝ ΑΣΤΩΝ
Το ερώτημα που μένει αναπάντητο είναι: Γιατί η Κυπριακή φιλελεύθερη αστική τάξη (ιδιαίτερα αυτή που εκπροσωπεί το βιομηχανικό κεφάλαιο και την ανεξάρτησης) ξέχασε τόσα γρήγορα ένα αγώνα, στον οποίο η ίδια (μαζί με την εκαληγοΐα) ηγήθηκε και για τον οποίο κανονικά θα έπρεπε να υπερηφανεύεται;

Η απάντηση δεν είναι και τόσο δύσκολη.

Η Κυπριακή εμπορομεσιτική και κομπραδόρική τάξη, είχε βέβαια αποκτήσει κάποια περισσότερα προδομια και κάποια σταθερότητα στην περίοδο της αποικιοκρατίας, σε σύγκριση με τα αβέβαια και ασταθή προνόμια της περιόδου της Τουρκοκρατίας, όμως η ίδια η αγγλική κατοχή και διακυβέρνηση εμπόδιζε την πιο ολοκληρωμένη ανά-

πτυξη -της. Ήταν δηλ. περιορισμένη στο ρόλο του μεταπράττει και αναγκασμένη να πειθαρχεί στους δρους των αποικιοκρατών που είχαν στα χέρια τους τη διακυβέρνηση, τον κρατικό μηχανισμό την αστυνόμευση και την οικονομία του τόπου.

Ποτέ όμως, οι έμποροι, οι ιδιοχήτες της ήγειρας, οι μεταπράττες και η εκκλησία, είχαν τόση αυτοπεποίθεση ώστε να πιστέψουν ότι θα μπορούσαν κάποτε να γίνουν απόλυτα κυριαρχοί στην τόπο, να γίνουν οι ίδιοι από μόνοι τους και χωρίς άμεσους πάτρονες η κυριαρχη τάξη.

Η ΙΔΕΑ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Αυτο ποι βόλευε περισσότερα μέσα στις συνθήκες της τότε περιόδου ήταν το σύνθημα της Ενωσης με την Ελλάδα. Το σύνθημα αυτο είχε βαθεια επιδραση μέσα στις καταπιεσμένες μάζες του ελληνοκυπριακου πληθυσμου, από παληα. Η επιτυχία της Ελληνικης επανάστασης του 1821 αποτέλεσε για μιαν ολόκληρη ιστορικη περίοδο την μοναδικη ελπίδα για τον λαο από την μια, και την μοναδικη διέξοδο για την Ελληνοκυπριακη Εικολησία, από την άλλη, που είχε από τότε τεράστια πολιτικη, οικονομικη και πολιτιστικη δύναμη.

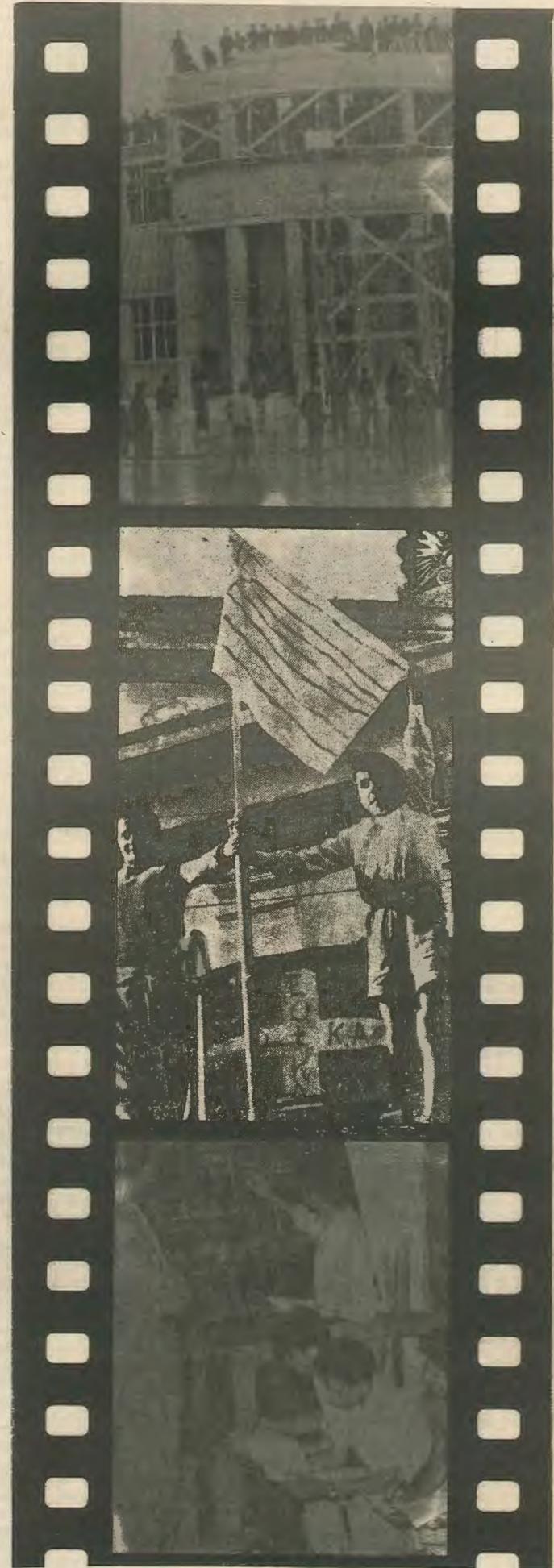
Οταν η Κύπρος πέρασε από την Τουρκικη στην Αγγλικη διακυβέρνηση και όταν στην συνέχεια άρχισαν να οξύνονται οι αποικιοκρατικες σχέσεις, η αντίθεση του λαου με τους δυνάστες, κι' όταν ακόμα είχε καθαρα κοινωνικο χαρακτήρα, συνέχιζε να εκφράζεται μέσα από την ιδέα της ένωσης της Κύπρου με την Ελλάδα.

Το ισχυρο αυτο ρεύμα καλλιεργήθηκε έντονα από την εκκλησία που από τη μια διεκδικούσε την πατρότητα των διαφόρων λαϊκων εξεγέρσεων ενάντια στον αποικισμο από την άλλη όμως συνέχιζε να διαπραγματεύεται ειρηνικα με τους Αγγλους συμμάχους και να τους παρακαλει να παραχωρήσουν στην Κύπρο το δικαιωμα της ένωσης.

Η ΑΜΕΡΙΚΗ ΣΤΟ ΠΡΟΣΚΗΝΙΟ

Με το τέλος του 2ου Παρκοσμίου πολέμου το αποικιακο το οικονομικη σύστημα της άμεσης εξάρτησης άρχισε να καταρρέει κάτω από τα ισχυρα κυτπήματα των καταπιεσμένων χωριων. Το σύστημα ήταν πια ξεπερασμένο. Η κύρια αποικιοκρατικη δύναμη η Μεγάλη Βρεττανία αρχιζει μια τωτικη υποχώρηση.

Ο αμερικανικος ιμπεριαλισμος παίρνει την πρώτη θέση στην ιμπεριαλιστικη αλλυσίδα αναγκάζοντας την Με-

γάλη Βρεττανία στον ρόλο του δεύτερου. Οι αποικιοκρατούμενες χώρες αποκτούν η μια ύστερα από την άλλη, μια σχετικη ανεξαρτησία και οι έμμεσα εξαρτημένες από την Αγγλια χώρες παιρνουν κάτω από τον έλεγχο του ισχυρου Αμερικανικου ιμπεριαλισμου.

Την ίδια τύχη έχουν η Ελλάδα και η Τουρκία δύο χώρες άμεσα συνδεδεμένες με

το Κυπριακο πρόβλημα; αφου οι δύο ισχυρότερες κοινότητες της Κύπρου έχουν την εθνικη και θρησκευτικη τους προέλευση μια στην Ελλάδα και η άλλη στην Τουρκία.

Η εικόνα έχει πια αλλάξει.

Μ. ΤΕΜΠΡΙΩΤΗΣ
Στην επόμενη έκδοση
το δεύτερο μέρος

ΕΡΓΑΤΙΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ:

ΕΡΧΕΤΑΙ ΒΡΟΧΗ ΕΡΧΕΤΑΙ ΜΠΟΡΑ

Η Σ.Ε. στο πρώτο φύλλο του νέου χρόνου κάνοντας μια ανασκόπηση του 1978 — κι αφού διαπίστωσε την απαρχή μιας έντασης στις σχέσεις και αύξησης στις απεργίες πρόβλεψε για το 1979:

«Η καπιταλιστική οικονομία φαίνεται πια αγίκανη να αναπτύσσεται. Είναι, λοιπον, «ψυστολογικές» οι επιθέσεις που γίνονται από τους εργοδότες ενάντια στους εργαζομένους. Είναι έτσι αναπόφευκτο πως η εσωτερική κατάσταση θα ξυνθεί».

Οι οικονομικές εξελίξεις και η μεγάλη ένταση στις εργατικές σχέσεις που παρατηρείται στους τρεις τελευταίους μήνες επαληθεύουν πλήρως τις προβλέψεις της εφημερίδας μας.

Στην περίοδο μετα την «ανεξαρτησία» του 1960 μέχρι το 1973 η ραγδαία καπιταλιστική ανάπτυξη που παρατηρήθηκε (και που ωφελόταν σε δευτερεύοντες, πρόσκαιρους κι ασταθείς παράγοντες (Τουρισμός, εμβάσματα εξωτερικού, στρατεύματα Ηνωμένων Εθνών, Βάσεις, κρίση Λιβάνου κ.λ.π.) έδωσε τη δυνατότητα στην αστική τάξη να επιτρέψει μια σχετικά συνεχή άνοδο στο βιοτικό επίπεδο των εργαζομένων. Αυτό ήταν και το κύριο υπόβαθρο της πολιτικής της ταξικής συμφιλίωσης που κράτησε την εργατική τάξη μακριά από διεκδικήσεις τόσο τους πολιτικούς όσο και τους εργατικούς αγώνες κρατώντας και τη συνειδητοποίηση της σε χαμηλό επίπεδο.

Οι περιόδοι δύναμης των παχυνών αγελάδων του χαώδους καπιταλιστικου συστήματος ακολουθείται πάντα από τις περιόδους των ισχνών αγελάδων. Έτσι από το 1973 άρχισε να διαφαίνεται πως το καπιταλιστικό σύστημα δεν μπορεί να δώσει λύση στα καθημερινά προβλήματα του εργάτη εξαιφαλίζοντας του πάντα ένα υποφέρτο μεροκάματο. Έτσι άρχισε η περίοδος των έλλειματικού εμπορικού ισοζυγίου, η περίοδος του πληθωρισμού και

της ανεργίας — φαινόμενα που έκαιγαν ολόκληρη τη Δύση και που σήμερα την τραντάζουν συνθέμελα.

Ήρθε όμως το πραξικόπημα κι η εισβολή και η οικονομική εξαθλίωση που επακολούθησε φορτώθηκε όλη όπως και κάθε τι άλλο κακό στην Κύπρο, σήμερα, στα «αυχα γεγονότα του '74». Οπωσδήποτε ένα από τα κακά των γεγονότων του '74 ήταν ότι δεν πρόλαβαν οι εργαζόμενοι της Κύπρου να δουν τη στραβή όψη του καπιταλισμού και να περάσουν μαζικα και δυναμικα στην απόρριψη του. (Η απάθεια των μαζών και η έλλειψη μαχητικότητας ωφειλόταν ασφαλώς σε πολλούς παράγοντες ήταν όμως γενικα απόρροια μιας πολιτικής που στέρησε — και στέρει — την πρωτοβουλία από τις μάζες).

Η τροπή που πήρε η οικονομία της Κύπρου μετα το '74 έδειξε στον Κύπριο εργαζόμενο όλες σχέδον τις στραβες όψεις του καπιταλισμού. Είδε κεφαλαιούχους με δάνεια από την κυβέρνηση ένεκα «πληγήσες εταιρείες» — να γίνονται χιλιούχοι κι εκατομμυριούχοι σε λίγους μήνες είδε πολυκατοικίες, ξενοδοχεία κι επαύλεις να ξεπειούνται κρύβοντας τις ακρογαλαίες της Κύπρου — Λεμεσος — και αλλάζοντας την όψη των πόλεων- μας κι αναρωτήθηκε που βρέθηκαν τόσα πολλά λεφτά σε τόσα λίγα χέρια. Είδε από την άλλη πρόσφυγες να τους περιμένεινη κυβέρνηση να ζήσουν με 20 λίρες το μήνα, είδε αστεγούς, είδε γέρους να πεθαίνουν στις παράγκες, είδε το φτωχο- του μεροκάματο — που ταν η κολώνα όπου χτίστηκε το οικονομικό θάύμα (η άλλη ήταν η ξένη βοήθεια) — να αγωνίζεται μάταια να φτάσει τον τιμαρθό. Κι άρχισε δειλα- δειλα να διαμαρτύρεται. Γι αυτο η μικρη αύξηση των απεργιών το '78.

Οι εργοδότες συνηθισμένοι στα ψηλα ποσοστα εύκολου κέρδους και μαθημένοι στην «εργατικη ειρήνη» άρχισαν μαζι με το κράτος την

ενορχηστρωμένη-τους επιθεση μέτρα λιτότητας, φόροι, απειλές, ανυποχώρητη στάση στις εργυτικα αιτήματα.

Κι ήρθε η μπόρα. Μια πρώτη γεύση- της είχαμε τους τρεις αυτους μήνες. Απο τους δασκάλους και τους καθηγητές μέχρι τους φορτηγατζήδες, απο τους ασκούμενους γιατρους μέχρι τους εργάτες του Φασουρίου, τους εργάτες του Γιουνικαρέ, τους ημικρατικους, τους σπουδαστες του Α.Τ.Ι., τους

Δημοσίους Υπαλλήλους, τους εργάτες του λιμανιου ... τους ... τους. Όλοι απαιτουν το δικαιο- τους. Όλοι απαιτουν το μερ- τικο που δικαιωματικα τους ανήκει. Που τους ανήκει γιατί όλοι αυτοι είτε με τα χέρια- τους είτε με το μωαλο- τους φτι- άχνουν με τη δουλεια- τους και διατηρουν ότι υπάρχει στην κοινωνία που ζούμε όλα τα υλικα, τη στέγη την εκπαί- δευση, τις ιατρικες υπηρεσιες, την ψυχαγωγία ... Κι έρχεται

το σύστημα των λίγων να τους στερήσει τα δημιουργήματα- τους.

Οι αντιθέσεις φουντώνουν, το καζάνι βράζει, οι εργαζόμενοι αγανακτουν. Η περιόδος της εργατικης ειρήνης — δού- λευε για να στουμπώσει όλη η χώρα κι οι καμπόσοι, μη ρωτας το πως και τι να ζητας την αρετη — πνέει τα λοισθοια. Ερχεται βροχη, έρχεται μπόρα.

Ο ΔΕΛΤΑ

Η ΣΥΝΘΗΚΗ ΑΙΓΥΠΤΟΥ ΙΣΡΑΗΛ

συνέχεια από την 3η σελίδα

είναι θετικος σε οποιοδήποτε μέτωπο απόρριψης. Μόνο περι- ορισμένο ρόλο μπορει να έχει όσον αφορα την οικονομικη ενίσχυση του αγώνα αλλα κατ- αυτο είναι δίκοπο μαχαίρι και πολυ επικινδυνο. Προοδευτικα πολιτικα σχήματα εντος της Σαουδικης Αραβιας δεν φαίνεται ακόμα να έχουν εμφανιστει.

Η Ιορδανια είναι και αωτη μια άλλη χώρα της οποίας το καθεστως δεν μπορει να είναι ταυτισμένο προοδευτικα με τους αγώνες του αραβικου κόσμου. Το γεγονος δύνας πως έχει σύνορα με το Ισραηλ και ένα σημαντικο αριθμο Παλαι- στινιων κατοίκων μετριάζουν κάπως τες πραγματικες προθε- σεις του καθεστωτος.

Οι πρόσφατες συμφωνιες Ισραηλ-Αιγύπτου δεν έχουν καταφέρει να σφίξουν την χαλαρη ενότητα των υπόλοι- πων αραβικων χωρων, σ' ένα καινο μέτωπο αντίστασης. Γύ- ρω απο την Ο.Α.Π δύνας

συσπειρώθει η Συρια, Λιβύη και Ιράκ σ' ένα μέτωπο που κρατει τώρα απο τες αρχικες κινήσεις για συμφωνιες στο Καιμ Νταιβιντ τον περασμένο Σεπτέμβρη. Αυτες οι χώρες καταδικάζουν ομόφωνα και χω- ρις επιφύλαξη τις συμφωνιες και απαιτουν δυναμικα μέτρα απο δύο τον Αραβικο κόσμο ενάντια στο Σαντατ.

ο

Οι συμφωνιες επίσης, πι- θανον για πρώτη φορα σ' αρκετο καιρο να έχουν συσφί- ει και την ενότητα του ιδιου του Παλαιστινιακου λαου. Ει- ναι ομόφωνη η στάση όλων των Παλαιστινιακων οργανώ- σεων και πολιτικων φορέων, τόσο του εσωτερικου, δηλαδη των κατεχομένων απο το Ισρα- ηλ εδαφων και του εξωτερικου των Παλαιστινιων που μένουν στον υπόλοιπο αραβικο κόσμο. Η «άνευ όρων» παράδοση του Αιγυπτιου προεδρου δεν αφή- νει ζηδεμια αμφιβολια στους Παλαιστινιους για τον σημε- ρινο και επικινδυνο ρόλο της Αιγύπτου. Η συνθήκη ειρήνης

**Ανακοίνωση Ομάδας
φοιτητών του Α.Τ.Ι.
ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙΤΩΡΑ;**

Για πρώτη φορά στην ιστορία του Ανώτερου Τεχνολογικού Ινστιτούτου οι Φοιτητές ρίχτηκαν με αποφασιστικότητα στον αγώνα για την διεκδίκηση των δικαιωμάτων-τους. Για πρώτη φορά έγινε γνωστό στον Κυπριακό λαο πώς οι Φοιτητές του ΑΤΙ ρίχνονται, μετα από τρία χρόνια φοιτησης, στη βιομηχανία χωρίς καμμιά ουσιαστική αναγνώριση χωρίς καμμιά προστασία.

Ο αγώνας των φοιτητών δεν πήγε χαμένος. Η αναγνώριση του διπλώματος του ΑΤΙ είναι πια γεγονός, η Κυβερνηση έχει συστήσει επιτροπές για την σύντομη διερεύνηση των άλλων αιτημάτων των Φοιτητών. Για άλλη μια φορά αποδείχτηκε πως μόνο μέσα από τον αγώνα μπορούμε να κερδίσουμε οτιδήποτε.

Ωστόσο πέρα από τα θετικά αποτελέσματα του αγώνα-μας πρέπει να δούμε την πραγματικότητα, να μετρήσουμε αντικειμενικά τι πετύχαμε αλλα και τί δεν πετύχαμε. Γιατί μόνο έτσι θα μπορέσουμε να μεθοδεύσουμε τον αγώνα παρακάτω.

Ξεκινήσαμε τον αγώνα αποφασισμένοι να τον συνεχίσουμε μέχρι το τέλος, μέχρι την επιτυχία των στόχων μας.

Ομως βλέπουμε πως τη στιγμή ακριβώς που αρχίσαμε να κερδίζουμε τη μάχη παρατηρήθηκε ανάμεσα στους Φοιτητές κάποια κούραση και κάποια αβεβαιότητα που οδήγησε τελικά στη λύση της απεργίας και την επιστροφή στα μαθήματα.

Που οφείλεται αυτή η εξέλιξη; Πρώτα-πρώτα πρέπει να αναγνωρίσουμε πως οι αντίπαλοι-μας ήταν τρομαχτικά δυνατοί. Το ότι πετύχαμε, ότι πετύχαμε είναι μεγάλο κατόρθωμα. Ήταν φυσικό οι φοιτητές να καμφουσταν μπροστά στη γενική πίεση από την κοινωνία. Ταυτόχρονα πρέπει να δούμε και τις δικες-μας αδυναμίες. Η ηγεσία της ΦΕΑΤΙ φέρει σημαντική ευθύνη για την πτώση του ηθικού των Φοιτητών. Είχε κάθε δικαιωμα να εκφράσει την αποψη-της για περιορισμό των πλαισίων του αγώνα. Ομως η άτολμη αυτή τοποθέτηση-της αντικειμενικά υπήρξε η κύρια αιτία για την πτώση του ηθικού και τη διάσπαση του Φοιτητικού κόσμου. Ακόμα με τη στάση-της εδώσε την ευκαιρία στην ΠΕΟΦ να δημαγωγήσει και να παρουσιαστεί σαν μια αγωνιστική φοιτητική παράταξη ενώ στη πραγματικότητα στόχος της είναι μια στείρα αντιπολίτευση.

Το πρόβλημα που μπαίνει σήμερα επιταχτικά μπροστά στους Φοιτητές είναι το τι γίνεται από όως και μπρος. Αγωνιστήκαμε, κερδίσαμε κάτι και έχουμε ακόμα πολλά να κερδίσουμε. Με κανένα τρόπο δεν πρέπει ν' αφήσουμε την απογοήτευση να μας καταβάλει. Οφείλουμε σήμερα, περισσότερο παρα ποτε, να αντιμετωπίσουμε υπεύθυνα την πραγματικότητα, να προγραμματίσουμε την παρακάτω πορεία. Επιβάλλεται να ξεπεράσουμε τις σημερινές δυσκολίες-μας και να μετατρέψουμε τη ΦΕΑΤΙ σε όργανο καθημερινής πάλης των Φοιτητών.

Οι συζητήσεις και οι διαπραγματεύσεις που θα ακολουθήσουν πρέπει να γίνουν με σοβαρότητα και υπευθυνότητα. Ταυτόχρονα δεν πρέπει να καταντήσουν υπόθεση μερικών ατόμων αλλα να υπάρχει συνεχής ενημέρωση και συζήτηση μεταξύ όλων των Φοιτητών. Μερικά απομονωμένα άτομα είναι εύκολο ν' αντιμετωπίσουν από τους αντιπάλους-μας. Με ολόκληρο τον φοιτητικό κόσμο πίσω-τους γινονται παντοδύναμα.

Η συσπείρωση των Φοιτητών και η ουσιαστική ενότητα-της είναι απαραίτητη αν θέλουμε να ελπίζουμε για επιτυχία. Ομως η ενότητα δεν είναι τυπική υπόθεση. Η ενότητα πρέπει να βασίζεται στη διεξοδική δημοκρατική συζήτηση και τη συνειδητή συγκατάθεση. Πιστεύουμε πως οι δημοκρατικές διαδικασίες έχουν κακοπάθει στα χέρια της σημερινής ηγεσίας της ΦΕΑΤΙ. Καλούμε την ηγεσία της ΦΕΑΤΙ να προχωρήσει αποτελεσματικά, δημοκρατικά, στην πρώθηση των φοιτητικών δικαιών. Ταυτόχρονα καλούμε τους Φοιτητές να συσπειρωθούν μέσα στη Φοιτητική-τους ένωση, να δυναμώσουν την ηγεσία-τους στις σκληρές διαπραγματεύσεις που θ' ακολουθήσουν και να αγνιστούν για την εφαρμογή των δημοκρατικών διαδικασιών.

Γι αυτο εξαγγέλλουμε ανοιχτά τη πρόθεση-μας να στήσουμε μια νέα Φοιτητική παράταξη μέσα στα πλαίσια της ΦΕΑΤΙ που θα δώσει νέα πνοή στο Φοιτητικό κίνημα του ΑΤΙ. Οι Φοιτητές που θέλουν να δουν το Φοιτητικό κίνημα να προχωρήσει αποφασιστικά μπροστά πρέπει οργανωμένα να αγνιστούν για μια αγωνιστική, αποτελεσματική ΦΕΑΤΙ.

ΟΙ ΚΟΙΝΟΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

ΚΑΙ Η ΠΕΚ

Ενώ οι κοινοτικές εκλογές αναμένονται, ύστερα από πολύ-χρονες αναβολές, να γίνουν με τον ερχομό του καλοκαιριού, έχουν ήδη αρχίσει διάφορες διεργασίες - πόλη συγκαλειμένες - που αποσκοπούν σε εκλογικά οφέλη. Γιατί οι κοινοτικές εκλογές θα είναι οπωδήποτε μια ένδειξη για το τι θα επακολουθήσει στις βουλευτικές εκλογές ύστερα από δύο χρόνια. Όμως οι κοινοτικές εκλογές είναι σημαντικές και από μια άλλη σκοπια. Η ίδια η θέση του κοινοτάρχη είναι σημαντική μέσα στο χωριό από την άποψη της ισχύος που συνινέπεται.

Μέχρι στιγμής δεν έχει ανακοινωθεί τίποτε για τις κοινοτικές εκλογές από καμμια πολιτικη παράταξη ή κόμμα με την εξαίρεση της ΠΕΚ. Η ΠΕΚ δήλωσε πως θα κατέλθει από μόνη-της στις εκλογές. Είναι δύσκολο να προβλέψει κανείς αν τούτο τελικά θα γίνει. Όπως είναι γνωστό διάφοροι ηγέτες της ΠΕΚ συμμετέχουν στο ΔΗΚΟ, ορισμένοι μάλιστα έχουν το αξιώμα του βουλευτή, κάτω από τη σημαία του ΔΗΚΟ. Με λίγα λόγια με τη δήλωση της ΠΕΚ πως θα κατέλθει στις εκλογές από μόνη-της αποδείχνεται πως η συνεργασία ανάμεσα στους δύο πολιτικούς σχηματισμούς δεν είναι αρμονική.

Όμως που αποσκοπεί η απειλή της ΠΕΚ; Γιατί δεν είναι τίποτε άλλο από απειλή προς το ΔΗΚΟ. Μπορεί άραγε η ΠΕΚ και οι καθοδηγητες της να ελπίζουν πως από μόνοι τους θα κερδίσουν τις κοινοτικές εκλογές; Η απάντηση πρέπει μάλλον να είναι αρνητική. Η σχετική δήλωση της ΠΕΚ αποτελεί μάλλον προειδοποίηση προς το ΔΗΚΟ και βέβαια απαίτηση πως θα πρέπει να δοθεί στην ΠΕΚ ένας συγκεκριμένος αριθμός θέσεων στα κοινοτικά συμβούλια για να συνεχισθεί η συνεργασία. Και είναι φυσικό δύσκολο για το ΔΗΚΟ να μη πάρει υπόψη την ΠΕΚ, τη στιγμή που ένας αριθμός βουλευτών του ΔΗΚΟ είναι στην ουσία βουλευτες της ΠΕΚ.

Από τη πλευρα του ΔΗΣΥ, αν και τίποτε δεν έχει ακόμα ανακοινωθεί είναι φανερό πως έχει αρχίσει η προεκλογικη δουλεια. Ήδη παρατηρείται μια κινητοποίηση με ομιλίες ηγετων και παραγόντων σε διάφορα μέρη της υπαίθρου, που δεν μπορει να είναι άσχετη με τις επικείμενες κοινοτικές εκλογές.

Οι προοδευτικες δυνάμεις έχουν φυσικα καθήκον να ανακόψουν την επέλαση του ΔΗΣΥ και τις κινήσεις διαφόρων άλλων δεξιων κύκλων. Το έκλογικο πρόγραμμα της ΕΔΕΚ που καταρτίστηκε λίγο πριν από τη ανακήρυξη του κ. Κυπριανου σαν προέδρου είναι και πάλι επίκαιρο. Μπορει να αποτελέσει τη βάση για συνεργασία όλων των προοδευτικων δυνάμεων και την αφετηρία για νέους αγώνες.

**αγοράζετε
τη
σοσιαλιστικη
εκφραση**

**σοσιαλιστικη
εκφραση**

**Τώρα, μπορείτε
να δράτε τη
«Σοσιαλιστικη
εκφραση»
και στο
περιπτερο**

Για ένα χρόνο: 24 φύλλα

Εσωτερικο: £2.000

Εξωτερικο:

Ελλάδα: £3.000 ή 300 δρ.

Ευρώπη: £4.000 ή \$12.000

Αμερικη: £5.000 ή \$15.000

Αυστραλία: £6.000 ή

\$15.000 (Αυστρ.)

Η Σοσιαλιστικη Εκφραση διατείθεται στα Γραφεια της Σοσιαλιστικης Νεολαίας ΕΔΕΝ και στα περίπτερα.

Για την αλληλογραφια:

Σοσιαλιστικη ΕΚΦΡΑΣΗ

T.K. 1064

ΛΕΥΚΩΣΙΑ—ΚΥΠΡΟΣ